

ПАГОНЯ

Аўторак
13 ліпеня 1999 г.
№ 43 (420)
Кошт 25.000 руб.

Візіт германскага амбасадара

Гэтымі днімі праходзіць візіт у Гродна амбасадара Германіі ў Беларусі Хорста Вінкельмана.

Нямецкі амбасадар прыехаў у Гродна раніцай у панядзелак і пачаў праграму свайго візіту з сустрэчы з кірауніцтвам абльвиканкамі. У гэты ж дзень ён правёў экспкурсію па гораду і наведаў сельгаспрадпрыемства «Азёры». Увечары таго ж дня адбылася сустрэча з грамадскасцю горада ў польскім кансуляце. У ёй, паводле звестак ПАГОНІ, браў удзел таксама і польскі амбасадар спадар Марыуш Машкевіч.

Сёння Хорст Вінкельман наведае Стары і Новы Замкі, дзе месціца історыка-археалагічны музей, і сустрэненца з прадстаўнікамі Цэнтра нямецкай культуры Гродна.

Алена Сіневіч

Толькі вышэйшай кваліфікацыі!

У Гродне створаны каардынацыйны савет па падрыхтоўцы спецыялістаў вышэйшай кваліфікацыі, які ўзначаліў першы прарэктар Гарадзенскага дзяржуніверсітета Іван Мартынаў.

Асноўнай яго задачай з'яўляецца вызначэнне патрэбай разгэбаў ў канкрэтных спецыялістах вышэйшай кваліфікацыі і задач, якія яны будуть выконваць. У склад савета ўваішлі рэктар абласнога інстытута павышэння кваліфікацыі і перападрыхтоўкі кіруючых кадраў і спецыялістаў, начальнікі управлінення аддакацій, грамадска-палітычнай інфармацыі і друку, арганізацыйна-кадравай працы, намеснік старшыні камітэта па эканоміцы і рынковых адносінах і загадчык аддзелу прымісловасці, транспарту і сферы паслуг. Гэта значыць, людзі, якія вызначаюць кадравую палітыку ў сваіх галінах дзейнасці.

На пасяджэннях савета будуть разглядацца пытанні, звязаныя з падрыхтоўкай кадраў для розных галін народнай гаспадаркі, планы набору ў аспірантуру і магістратуру ўніверсітета. Так, на першым пасяджэнні ў верасні—кастырніку плануецца разгледзець пытанне наконт патрэбы ў кадрах вышэйшай кваліфікацыі ў сістэме аддакацій.

Варта адзначыць, што сёння Гарадзенскі дзяржуніверсітэт мае неабходную базу для падрыхтоўкі спецыялістаў вышэйшай кваліфікацыі: у ВНУ адкрыта падрыхтоўка аспірантаў па 34-х і магістраў—па 21 спецыяльнасцях.

Ася Куніцкая

Кінолагі сабраліся ў Смаргоні

9-10 ліпеня ў Смаргоні, на базе школы па падрыхтоўцы інструктараў службы сабак памежных войскі Беларусі, адбыўся двухдзённы семінар-практыкум кінолагаў-спарчменаў.

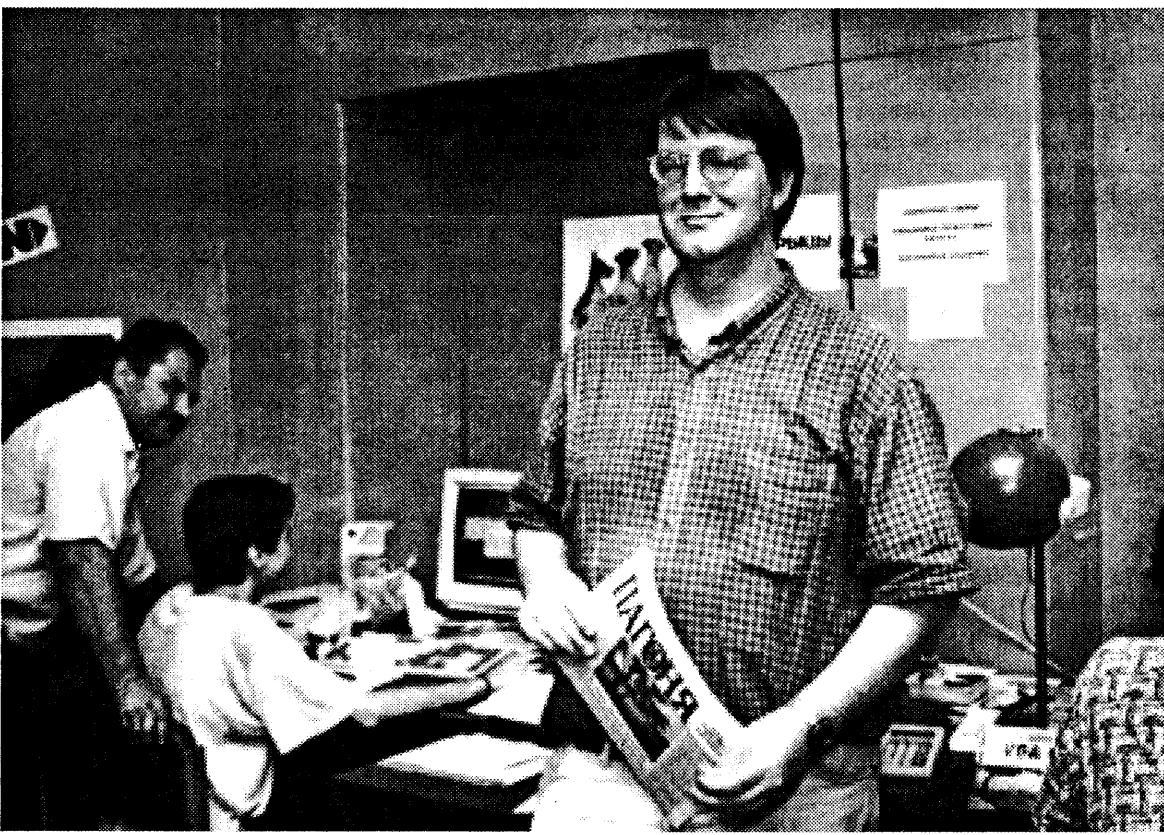
Як паведамілі у прэс-цэнтры Дзяржкамітэта памежных войскі, адзел у сэмінары ўзялі больш за 40 прадстаўнікоў кінолагічных клубаў краіны, а таксама спецыялісты з сілавых структур. Прыйехалі таксама калегі з Федэрацыі комплекснага і прыкладнога кінолагічнага спорту Расіі.

Ініцыятарам правядзення падобнага мерапрыемства стаў Дзяржаўны камітэт па справах моладзі Беларусі, Беларускі клуб «Заалідар» і Дзяржкамітэт памежных войскі краіны.

На думку начальніка службы сабак памежнага ведамства палкоўніка Юрыя Дарашэнкі, неабходнасць сабраць разам прафесіоналаў-кінолагаў, абмеркаваць існуючыя праблемы і стварыць сваю Федэрацыю наспявала даўно. Гэтаму, а таксама ваенна-патрэбнічнаму выхаванню моладзі, і садзейнічай праведзены ў Смаргоні семінар.

Ул. Інф.

Тэмпература паветра па вобласці:
13 ліпеня - невялікая воблачнасць, без ападкаў, вецер слабы, уначы +12...+17, уздзень +26...+31.
14 ліпеня - перманентная воблачнасць, без ападкаў, вецер паўднёвы 4-9 м/с, уначы +15...+20, уздзень +28...+33.

На мінульым тыдні рэдакцыю нашай газеты наведаў дауні сябра ПАГОНІ дацэнт Тэхаскага ўніверсітetu Курт Вулхайзэр. Інтэрв'ю з гэтым цікавым чалавекам чытаіце на стар. 3

Фота Ів. Явара

Дваццаць з паловай тысяч дзяцей мы пасадзілі. У асноўным у садках

Рэальная рэформа школы тычыцца шасцігодак і выпускнікоў базавай школы. Як заявіў на прэс-канферэнцыі ў мінулы чацвер старшыня аддзела аддакацій аблывканама Уладзімір Гаўрон, «ёлі мы пасадзілі 20,5 тысячы дзяцей». Гэта значыць, што 20,5 тысячы шасцігодак па вобласці сёлета пойдуць у падрыхтоўчыя класы.

Папова выпускнікоў 10 класа, здаўшы экзамены за базавы курс, развіваюцца па школай і ўдзельнічаюць у ПТВ і тэхнікуму.

Рэформа школы пачалася трох гадоў таму і мела на мэце падзел аддакацій на сярэднюю і вышэйшую ступень. Па ідэі, спабежышы павінны быт скончыць 10 класаў і ісці ў спецыяльнай вучылішчы, напрыклад, будаўніцтва, рамонтніцтва, амаль зраўняўся з конкурсамі ў ВНУ і стаў па 4-5 чалавек на месец.

Аднак гэтым рэфармаванне беларускай школы не абліжаецца.

Спадар Гаўрон лічыць, што «галоўная задача рэформы - захаваць ўсё добрае, што было ў савецкай школе. Савецкая школа - добрыя школы. Такі аўтём ведаў дазвалі паступіць у любую ВНУ.

Разам з тым, трэба будаваць нацыянальную школу, дадаць нацыянальную каларыту».

Згодна з праграмай рэфармавання, для шасцігодак створаны падрыхтоўчыя класы. У гарадах свой першы школьнік год дзярткі правядзецца ў садках. На вёсцы часцей у школе. Што, без сумненя, стане для дзяцей сур'ёзным выпрабаваннем. Шмат хто з іх яшчэ не гатовы псхілагічна да школы, тым больш, што давядзенцы развіваюцца з утульным дзіцячым садком і сесці за парту.

У Гарадзенскай вобласці

працује дзве эксперыменталь-

школьныя гады» да свайго падзелу, яны выбирайцца спецыяльнай аддакацію, каб раней атрымаць прафесію, а з ёю і якую-небудзь самастойнасць. Пагэтай прычыне конкурс на добрыя вучылішчы, напрыклад, будаўніцтва, рамонтніцтва, амаль зраўняўся з конкурсамі ў ВНУ і стаў па 4-5 чалавек на месец.

Аднак гэтым рэфармаванне беларускай школы не абліжаецца. Спадар Гаўрон лічыць, што «галоўная задача рэформы - захаваць ўсё добрае, што было ў савецкай школе. Савецкая школа - добрыя школы. Такі аўтём ведаў дазвалі паступіць у любую ВНУ.

Разам з тым, трэба будаваць нацыянальную школу, дадаць нацыянальную каларыту».

Згодна з праграмай рэфармавання, для шасцігодак створаны падрыхтоўчыя класы. У гарадах свой першы школьнік год дзярткі правядзецца ў садках. На вёсцы часцей у школе. Што, без сумненя, стане для дзяцей сур'ёзным выпрабаваннем. Шмат хто з іх яшчэ не гатовы псхілагічна да школы, тым больш, што давядзенцы развіваюцца з утульным дзіцячым садком і сесці за парту.

У Гарадзенскай вобласці

працује дзве эксперыменталь-

ныя пляцоўкі - СШ N24 і Гродна і Краснаслеўская школа. Тут з пятым класом ўведзена новая, расцягнутая на год, праграма. Дзеци займаюцца пять дзён у тыдзень. У дзень бывае не болей за 5-6 уроکаў.

З першага верасня ў некаторых школах плануеца эксперымент - пераход на новую систэму адзнак. Хутчай за ёсё, гэта будзе 10-балльная сістэма.

Адна з умоваў поспеху рэформы аддакацій - стварэнне нацыянальной школы. Аднак адказу на пытанне, што такое славуты «нацыянальныя каларыты», на прэс-канферэнцыі не прагучала. Па вобласці на беларускай мове навучаецца 51 дзяцей, што складае каля 100 тысяч чалавек. Гэта самыя вялікі ў рэспубліцы паказы. У Гродне навучаецца адна беларуская школа - СШ N26. Па ўсім відзе, на бліжайшы час не будзецца адкрыванца на беларускіх класах, ні беларускай школы. Спадар Гаўрон сцвярджае, што для гэтага няма падставаў, бо бацькі самі не жадаюць аддаваць дзяцей на беларускія класы. Таму «школы ці класы па 3-5 чалавек адкрыванца не будзецца».

Першага верасня на Гарадзеншчыне ў школу пойдзе 188 тысяч дзяцей. Аднак за бліжэйшыя некалькі гадоў іх колькасць паменне на 40 працэнтаў у сувязі з «дэмографічнай дзіркай».

У мінульым годзе на реформу школы было выдаткована 98 мільярдаў рублёў.

Алена Сіневіч

Учора вы - хлопцы, а сёння - вайскоўцы

8 ліпеня са зборнага пункту на Азёрскай шашы ў войска было адпраўлена 278 хлопцяў. 78 з іх пойдуць у памежнікі і будуть несці службу на мяжы ў Гарадзенскай вобласці. Астатнія будуть служыць ў часцях Гарадзенскага гарнізону.

Як звычайні, праводзімы начальнікі заснавалі на імправізаваныя пікнікі ля зборнага пункту на траўцы-мураўцы размясцілі кампаніі з сябрамі і свякамі. Прызыўнікі вылучаліся з амаль тысячнайчаткай натоўпу кораткага пастрыжанымі галавамі і гарнітурамі з адзення, якое не шкада і згубіць. А чаго прыбрацца - усё роўна вайсковую форму хутка выдаць.

На адпраўку «у апошні шлях», як пажартаваў адзін прызыўнік-аптыміст, прыйшлі і дзяўчыты. Але яны відавочна былі адсунутыя на другі план мачяркамі з торбачкамі і бацькамі, якія пасля 100 грамадзян падбадрёвалі сыноў бацькамі са свайго слáнага вайсковага мінулага.

У 13.00 у дверы зборнага пункту пачаўся мітынг. На гэту імпрэзу некаторыя навабранцы дабіраліся з дапамогай сяброву, бо ногі не трывалі ці то ад хвалівяння, ці то ад перадзіроўкі спіртнога. Прызыўнікі віншавалі гарадзенскія камісар, ветэраны, прадстаўніцы Камітэта салдатскіх міярок. Ад моладэўшых грамадскіх арганізацый быў толькі сакратар гаркама БПСМ Валерый Міранцоў, які выказаў меркаванне, што новаспечаныя салдаты адпраўляюцца ў войска «со смешанным чувствам волнення и гордоты от нечога необыкновенного».

За сёлетні веснавы прызыў з Гарадзенскай вобласці ў войска адправіцца каля 2,5 тысячаў членкоў. 700 чалавек з іх - гарадзенцы. Усе яны будуть праходзіць службу ў Гродне і Гарадзенскай вобласці.

Ганна Макоўская

Перарэгістрацыя жыве і перамагае

Першага ліпеня скончыўся афіцыйны тэрмін перарэгістрацыі грамадскіх аўтадніння. Аднак зважаючы на то, што заявы падаваліся уключна да 30 чэрвеня, вынікі перарэгістрацыі будуть вядомыя не раней, чым праз месяц.

Як паведаміў нам галоўны спецыяліст па спраўах грамадскіх аўтадніння Алег Сліжэўскі, са 115 арганізацый аўтадніння, якія існавалі ў вобласці на момант пачатку перарэгістрацыі, заявы пададлі толькі 101. Асноўнай прычынай спадар Сліжэўскі называе то, што шмат арганізацый, зарэгістраваных як грамадскія на самай спраўе, змаймаліся камерцыйнай дзейнасцю, г.з.н. былі фіктивнымі. Каб у будучым пазбегнуць гэтага, адной з умоваў перарэгістрацыі з'яўляецца ававязковое ўнясенне ў Статут падтрымкі не толькі назвы кіручага органа, але і тэрміну, праз які ён збіраецца на чаргове пасяджэнне. Яшчэ адной адрасцю з'яўляюцца і то, што юрыдычныя асобы не могуць быць заснавальнікамі грамадскіх арганізацый.

Гэтыя ды іншыя патрабаванні Закону, згода словаў Алега Сліжэўскага, і з'яўляюцца тымі прычынамі, па якіх практычна ўсе арганізаціі былі вымушаныя дапраўдаўваць свае Статуты і прайсцы працэдуру перарэгістрацыі. Аднак ёсьць яшчэ адна агульная рыса, якая характарызуе большасць Статутаў. Гэта... наяўнасць граматычных памылак у заснавальніцкіх дакументах.

Тым не менш, пяць абласных арганізацый ужо прайшлі перарэгістрацыю. Справы шасці наступных знаходзяцца на разглядзе ў Міністэрстве. Яшчэ дзве аммоўленыя ў перарэгістрацыі.

Паводле словаў спадара Сліжэўскага, ніводная партыя пакуль ва

13 ліпеня 1999 г.

2

ПАЛІТЫЧНАЯ СІЦЭНА

Пазыняк уносіць карэктывы

10 ліпеня ў Менску адбыўся сойм Беларускага народнага фронта «Адраджэнне», які разгледзеў пытанні палітыхнай сітуацыі ў краіне, падрыхтоўкі да 6-га з'езду БНФ і справаздачу ўправы.

На сойме быў зачытаны ліст лідера Народнага Фронта Зянона Пазыняка, у якім ён зрабіў некалькі значных ініцыятываў. На думку лідера БНФ, для таго, каб ва ўмовах «аўтарытарнай атубеларускай дыктатуры» Народны Фронт быў шырокім рухам за вольную і незалежную Беларусь, дэмакратычным і адначасова добра арганізаваным, кіруемым і дысыплінаваным, неабходна рашуча змяніць прынцыпы яго кіравання. Зянон Пазыняк прапануе стварыць Палітыхнай Камітэт БНФ - як кансультатыўны орган пры сойме і старшыні руху.

Колькасць членуў сойма прадугледжваецца паменшыць да 41 чалавека, але дадаткова делегаваць у яго па два чалавекі ад кожнай вобласці. Прапаноўваецца стварыць яшчэ адзін орган — пашыраную ўправу, у якую таксама ўвойдуть прадстаўнікі рэгіянальных ад-

дзяленняў. Павінна рэзка ўзрасці роля сойма ў непасрэдным кіраванні арганізацыі.

«Калі старшыня БНФ будзе за мяжой, - гаворыцца ў лісце Пазыняка, — то павінна быць актыўізаваная дзеянасць кірауніцкіх асоб і кіруючых органаў Фронту. Усе канкрэтныя задачы і праблемы павінны вырашанацца ў Беларусі. Старшыня БНФ павінен узяць на сябе агульныя пытанні стратэгіі, а таксама курыраваць палітыку БНФ і замежную дзеянасць Фронту.»

У лісце авбяшчаецца шэраг ініцыятываў аб адносінах з цяперашнім Вярховым Саветам, аб стварэнні грамадскага парламента, аб непрызнанні выніку прайшошай кампаніі па выбарах презідэнта.

Гэты ліст старшыня буйнейшага апазыцыйнага руху ў Беларусі напісаны пасля сутрэчы з некалькімі кіраунікамі рэгіянальных арганізацый БНФ і ўлічыў іх прапановы. Паводле меркаванняў многіх удзельнікаў сойма, гэта значна знікае не-

бяспечнасць расколу ў арганізацыі, магчымасць якога аблікоўвалася апошнім часам. Затым у дыскусіі выступілі кіраунікі арганізацыі і сябры сойма Вінцук Вячорка, Юрый Хадыка, Сяргей Папкоў, Юрый Беленькі, кіраунік «Маладога фронту» Павел Севярынец і многія іншыя. Дыскусія вялася аб ходзе падрыхтоўкі з'езду, тэрмінах яго правядзення, чарговасці выбрання кіруючых органаў. Прапанова абрацца сустаршынёй аргамітэту па падрыхтоўцы з'езда Юрый Беленькага не набрала галасу. Не атрымала падтрымкі ініцыятыва Юрыя Хадыка аб переносе з'езда на восень. Асабліва вострая дыскусія разгарэлася аб чарговасці выбрання старшыні руху, яго намесніка і непасрэдна сойма БНФ.

На сойме прынята палітыхнай заява аб непігітывнасці презідэнта А. Лукашэнкі пасля 20 ліпеня, шэраг іншых дакументаў.

Генадзь Барбарыч

Георгій Ціханаў, кіраунік камітэта па справах СНД. Дзярждумы РФ і Сяргей Посахаў, надзвычайні і паўнамоцны прадстаўнік презідэнта РБ у органах СНД. У іх ёсьце усе падставы ўсіх іх - Беларусь сама лезе ў Расейскую пастку... Фота Irex/ProMedia

Парламенцкая асамблея падтрымала беларускую апазіцыю

Становішча з захаваннем правоў чалавека ў Беларусі аблікоўвалася на восьмай сесіі парламенцкай асамблеі АБСЕ, якая праходзіла 6-10 ліпеня ў Санкт-Пецярбургу. Нашу краіну прадстаўлялі дэпутаты Вярховнага Савета А.Лябедзька і У.Нісюк. Старшыня «вышэйшай палаты» П.Шылук не быў дапушчаны ў якасці афіцыйнага прадстаўніка Беларусі і прысутнічаў як назіральнік ад краіны СНД.

Дэпутат А.Лябедзька выступіў на сесіі двойчы. Карэспандэнт ПАГОНІ сустрэўся з ім у Тайрычскім Палацы, где праходзіла пасяджэнне.

- Спадар Анатоль, пра што Вы падтрымлівалі єўрапейскую грамадскасць?

- Я казаў, што югаслаўская праблема - не апошняя ў Еўропе, якая звязана са здушэннем людзей за іх нацыянальныя і палітычныя перакананні. Развіццё таталітарызму ў Беларусі пагражае єўрапейскім цылізациям.

- А Вы не казалі пра небяспеку тых палітыхнай сілай у Расіі, якія,

Прыняццем дэкларацыі завяршылася восьмая сесія Парламенцкай Асамблеі АБСЕ, якая з 6 па 11 ліпеня праходзіла ў Санкт-Пецярбурзе. Яе ўзделальнікі вырашылі не прымаць асобынных рэзолюцый, а ўсё праблемы, разам з ко-саўскай і беларускай, унесці ў тэкст адзінай дэкларацыі.

У дакumenце адзначаецца заклапочанасць ПА АБСЕ сітуацыяй у Беларусі і нагадваеца, што гаворка аб гэтым ішла яшчэ два гады тому на шостай асамблее ў Варшаве. ПА АБСЕ прымае да ўвагі «найяўшыя сур’ёзныя рознагалоссія паміж палітычнымі сіламі», а таксама правядзенне ў Беларусі запланаваных на 2000 год парламенцкіх выбараў. Адзначаецца, што тэрмін дзяяння Вярховнага Савета Беларусі 13-га склікання і дзеючага зараз Нацыянальнага сходу заканчваецца ў 2000 годзе.

Пры гэтым у дакumenце згадваюцца недахопы ў выбарчай сістэме, якія мелі месца раней. Улічваючы ўсё гэта, ПА АБСЕ «настойліва заклікае ўсе палітычныя сілы Беларусі супрацоўнічаць ў працэсе канструктывных перамоў і шукаць выход з палітычнага тупіка».

У дакumenце адзначаецца падтрымка з боку ПА дзейнасці Кансультатыўна-назіральнай групы АБСЕ у Менску — «найперш у тым, што тычыцца назірания за сітуацыяй з правамі чалавека і за палітыхнай сітуацыяй у Беларусі». ПА АБСЕ прадлісвае спе-

нагледзячы на ўсіх асамблей асамблей АБСЕ, якія праходзілі ў Беларусі, падтрымліваюць існуючы рэжым?

- Я падтрымліваю пра небяспечную пагрозу суверэнітetu нашай краіны. У гэтым плане наспеў час выказаць свою пазіцыю Злучаным Штатам і Англіі, якія ўзялі на сябе гарантныя забеспеччэнні незалежнасці і тэатральнасці Беларусі.

Рэзолюцыя АБСЕ па Беларусі рэкамендавала традыцыйныя рэчы: палітычны

дэяялог і свободныя выбары. Нас чуюць еўропейскія парламентары, прымаюць рэзолюцыі, але еўропейскія ўрады пакуль што не робяць канкрэтных кроکаў, каб дапамагчы дэмакратыі ў Беларусі.

...Падчас сесіі парламенцкай асамблей Тайрычскі Палац пікетавалі курды. Іх вокілічі даносіліся да фасада Палаца, але парламентары іх не чуялі і быццам не бачылі, хоць курды былі апранутыя ў белыя балдахіны, сімвалы смерці. Калі мы жадаем, каб нас пачуць, мы мусім заяўляць пра свае інтарэсы на ўесь голас, і не толькі вуснамі дэпутатаў на ўрэзайскіх трывахнах.

Сяргей Самасей

цыяльнай рабочай групе па Беларусі «працягваць свае намаганні па прыцягненні ўсіх бакуў для мэтанакіраванага дэяялогу на пытаннях аб выбараў, які распачаўся падчас апошняга пасяджэння ў Бухарэсце; пашырыць межы палітычнага дэяялогу ў Беларусі, з тым каб правасці выбараў на ўмовах, абыкшчыць дамовіцца ўсе палітычныя бакі і здолынія прывесці да ўзаемнага выніку; імкнучыца да каардынацыі і рэзінтаргаты іншых міжнародных арганізацый у Беларусі, найперш у тым, што датычыць аказання тэхнічнай дапамогі ў падрыхтоўцы да маючых адбыцца выбараў (садзейнне ў распрацоўцы законаў аб выбараў, назіранне за СМІ і іш.). ПА залікае ўрад Беларусі пагадзіцца з тым, каб працэдура і ход выбараў адпавядападбядзіць абавязковым аблікоўванні дапамогі ў пасяджэнні перад АБСЕ, а таксама прадаставіць палітычным партыям і апазыцыйным групам доступ да дэяялізму на тэлебачання і радыё.

У дэкларацыі ўтрымліваецца таксама просьба да ўрада дзяржавы, якія ўваходзяць у АБСЕ, і міжнародных арганізацый выказаць свою падтрымку развіццю дэмакратычнага выбарчага працэсу ў Беларусі і прадаставіць неабходную дапамогу.

Уладзімір Глод

У Жэневе успамінаюць Беларусь

Пасяджэнне Камітэта па правах чалавека парламентары ў Міжпарламенцкага саюза (МПС) адбылося ў Жэневе 7-8 ліпеня. У рамках гэтага пасяджэння адбыліся слуханні па пытанні аб парушэнні правоў дэпутатаў Вярховнага Савета Беларусі. У слуханнях прыняў удзел каардынатор Хартыі-97 па міжнародных сувязях Андрэй Саннікай.

У сваім выступленні і адказах на пытанні ён распавядаваў пра агульную сітуацыю на Беларусі, завяршэнне тэрміну падымоцтва Лукашэнкі 20 ліпеня, парушэнне правоў дэпутатаў ВС А.Клімава, В.Кудзінава, В.Ганчара, С.Багданкевіч, В.Шчукіна, П.Знаўца, С.Домаша ды іншых. Акрамя таго, ён прыцягнуў увагу сябраў Камітэта да арышту М.Чыгіра ды знікненню Ю.Захаранкі. Былі ўзгаданы «саюз» з Расіяй і складане становішча дэмакратычных партый і арганізацый на Беларусі.

У 1998 годзе Камітэт МПС прыняў да разгляду больш як дзесяць справаў

наконт парушэння правоў дэпутатаў ВС Беларусі. Афіцыйна нашу краіну ў МПС, як вядома, прадстаўляе прызначаны Лукашэнкам Нацыянальны сход. Дадзены факт, аднак, не перашкаджае гэтай міжнароднай арганізацыі разглядаць выпадкі парушэння правоў дэпутатаў Вярховнага Савета.

Пасля плютаўскага пасяджэння Камітэта па правах чалавека МПС, у якім браў удзел дэпутат ВС Анатоль Лябедзька, было прынята рашэнне накіраваць на Беларусь місію МПС для вывучэння фактаў парушэння правоў дэпутатаў на месцы. Місія павінна была адбыцца ў 20-х чыслах чэрвеня. Беларускі ўладацілі любыя сустэрэзы з афіцыйнымі асобамі і апазыцыйя, а таксама бесперашкодны доступ да зняволенных Уладзіміра Кудзінава і Андрэя Клімава. Аднак у самы апошні момент улады адміністрація дала згоду на прыезд місіі. Зараз яны зноў абяцаюць ўзяць ўдзел у пасяджэнні міжнароднай арганізацыі.

Ул. інф.

Каментар прэз-цэнтра Хартыі-97
Безумоўна, слуханні па фактах парушэння правоў дэпутатаў ВС сведчыць пра то, што гэтыя праваў парушаюцца, і МПС гэта прызнае. Дарэчы, менавіта дэпутатам - «палацінкам» даводзіцца апраўдэвацца за беззаконне ўладаў. Нават там, дзе нелегітимнаму парламенту, здавалася б, удалася дамагчыся сяброўства, ім даводзіцца адказаць за самовольства, што чыніцца ў краіне.

Варта таксама адзначыць адмову сябрам Камітэта МПС у прыездзе на Беларусь. Улады адмовіліся прыняць місію, нягледзячы на нядайнія запэўніванні Лукашэнкі наконт развароту зневяшнія вектару Беларусі на Захад. Здаецца, слоўы прэзідэнта, як звычайна, застаюцца толькі словамі.

Курсы валют

На 12 ліпеня Нацыянальны банк Беларусі ўстанавіў наступныя афіцыйныя курсы валют.

Далляр ЗША — 262.000 беларускіх рублёў. Еўра — 267.921,20. Нямецкая марка — 136.985,93. Расійскі рубель — 10.730. Украінскія гривны — 66.367,76. Аўстрыйскі шылінг — 19.470,59. Англійскі фунт стэрлінга — 407.855,40. Італьянская ліра — 13.836,98. Французскі франк — 40844,32. Швейцарскі франк — 166.783,37. У параўнанні з пятніцай, 9 ліпеня, афіцыйны курс далляра не змяніўся.

На «чорным» рынку наяўней валюты ў Менску раніцай 12 ліпеня далляр куплялі па 430.000—435.000 і прадавалі па 440.000—445.000 рублёў. У параўнанні з пятніцай курс не змяніўся.

Ягор Звоннікай

Ламаччу не месца ў Польшчы!

З пачатку ліпеня памежным уладам Рэспублікі Польшча прадастаўлена права ажыццяўляць функцыі кантролю тэхнічнага стану аўтамабіляў на памежных пераходах і ў прыграничных зонах. Такім чынам, польскія памежнікі зараз могуць не дазволіць уезду на тэрыторыю сваёй краіны нясправных аўтатранспартных сродкаў.

Як п

13 ліпеня 1999 г.

3

ГРАМАДСТВА

Курт Вулхайзэр: «Беларуская мова - гэта сялянскі разум плюс шляхецкасць»

Курт Вулхайзэр - доктар філософії, дацэнт Тэхаскага ўніверсітэта. Чалавек, які валодае украінскай, рускай, мядзьлярскай, крыху горш польскай і немецкай мовамі, чытае па-чэшскую, па-балгарскую. Але найбольш выключна з яго вуснай гучыца беларуская мова. Чысцюта, быццам бы і жыў ён увесь час не ў Штатах, а дзе-небудзь пад Індурай. Спадар Курт мае на Беларусі свой інтарэс - ён даследуе этнічна-моўныя працэсы на беларуска-польскім памежжы. За апошнія дзесяць гадоў ён ужо чацверты прыязджае ў Беларусь. Днямі ён завітаў да нас у рэдакцыю...

- Апошні раз я быў у Беларусі ў 1996 годзе. Такое ўражанне быццам нічога не змянілася. Поўны эканамічны заняпад. Першэ, што кідаецца ў очы - гэта курс доляра. Наогул, становіца даволі сумна, калі глядзіш на ўсё, што рабіцца ў краіне. З другога боку, былі вельмі цікавыя сустэрэчы з моладдзю, гэта якраз дае надзею, што ў Беларусі лепшая будучыня. Пакуль старэйшае пакаленне будзе ве ўладзе, нічога прынцырова не зменіца.

- *Што Вас гэтым разам прывяло ў Беларусь?*

- Я працягваю свае даследаванні адносна развіцця беларускіх гаворак на ўсходзе Беласточчыны і на заходзе Гарадзеншчыны. Бо калі паглядзець на моўную карту гэтага рэгіёну, мы бачым, што традыцыйныя гаворкі Усходній Беласточчыны, Паўночны Сакольшчыны і Гарадзеншчыны не адразніваюцца па сваёй структуры. На Сакольшчыне тыя ж беларускія гаворкі, што і ў Гарадзенскім раёне, называюцца яны - гаворкі гарадзенскага тыпу. А мене цікавіць на якіх моўных узроўнях разыходзяцца гэтыя гаворкі. Як відома, палях вайны правялі мяжу, абсалютна не ўлічваючы этнічных і моўных асаблівасцяў. Но гэта і нядэрнна, што беларускія гаворкі апынуліся на тым баку мяжы. Канешне, і там малодшае пакаленне пераходзіць на іншую мову (польскую - П.М.). Цікава, што ў вясковых мясцовасці - там, дзе маладыя яшчэ гаворца па-беларуску, захаваліся тыя архаічныя рысы мовы, якія ў Беларусі захаваліся толькі ў старэйшага пакалення. Таксама я вывучаю, як ідзе фармаванне моўнай свядомасці ў гэтых рэгіёнах. Як насельніцтва ўсведамляе на якой мове гаворыць. Тут даволі цікавыя разыходжанні. На Гарадзеншчыне, у вёсках, большасць людзей кажа, што гаворыць на зменшанай мове, на трасянцы. На польскім баку мяжы няма такога пакаленія, як зменшаная мова. На Беласточчыне моўная традыція захаваліся ў большай ступені.

- Чаму, на Ваш погляд, беларускія вёскі, у адрозненіі ад Прыбалтыкі, не сталі падмуркам нацыянальнага адраджэння?

- Магчыма, гэта звязана з вялікай кансерватыўнасцю вясковага чалавека ў Беларусі. Гэтая рыса мае і станочную элементы: захаванне на працягу многіх стагоддзяў старожытных традыціяў. Толькі за апошнія 50 гадоў гэтыя традыціі началі адміраць. А адмоўны аспект у тым, што вясковыя чалавекі, да зусім нядаўняга часу, не далаўчаліся да нацыянальнага руху. Тут вялікую ролю адыгрывае мясцовая свядомасць, дзе вёска - гэта найвялікшая супольнасць, якую селянін прызнае як сваю. Гэта кансерватыўная рыса, бо ў сярэднявеччы гэтакая свядомасць была ў сяляніні паўсюль у Еўропе.

- *Дзе Вы бераце матэрыял для даследаванняў?*

- Моўны матэрыял я бяру з інтэр'ю з жыхарамі вёсак. У асноўным гэту працу рабяць мае памонікі. Я вельмі хадеў, каб імі былі людзі, што паходзяць з гэтых вёсак. У асноўным гэта студэнты беларускай філалогіі з Гарадзенскага і Беластоцкага ўніверсітэтаў. Яны едуць у свае родныя вёскі і праводзяць

інтэрв'ю. Ёсць адмысловы апытальнік: пра мясцовыя традыцыі, пра сучаснае жыццё. Выкарыстоўваю яшчэ і сацыялістычныя анкеты наконт стаўлення да розных моваў. У 1996 годзе я праводзіў на Гарадзеншчыне даволі цікавы эксперымент. Ён быў распрацаваны ў Канадзе ў 60-я гады для вывучэння двухмоўнай сітуацыі ў краіне.

- *У чым сутнасць гэтага эксперыменту?*

- Эксперымент заключаецца ў наступным. Аднолькавы тэкст дублюецца на розных мовах. Адзін і той жа чалавек чытае ўсе гэтыя рознамоўныя варыянты. Затым удзельнікі эксперыменту павінны ацаніць чалавека, які чытае гэтыя тэксты, па голосе. Ім не кажуць, што гэта адзін і той жа чалавек. На Гарадзеншчыне атрымаліся вельмі цікавыя вынікі. У некаторых выпадках, жыхары гарадзенскіх вёсак па крытэрю «адукаванасць» ці «мае высокую пасаду» ставілі беларускі варыянт тэкstu крыху вышэй за рускі. Гэта азначае, што беларуская мова вясковымі жыхарамі ўспрымаецца як мова інтэлігенцыі. Але трасянчыны варыянты па такіх категорыях, як «працавітасць», «шчырасць», «шчодрасць» успрымаецца лепш за рускі і беларускі варыянты. Гэтым можна вытлумачыць то, чаму Лукашанка мае такі ўплыў на вяскове насельніцтва. Ён успрымаецца як свой і, мажліва, свядома захоўвае адметнасць свайго маўлення.

- *У Беларусі некаторыя наўкоўцы лічаць, што не варта адраджаць беларускую мову, а проста зрабіць у якасці дзяржавнай усім зразумелую «новамову» - трасянку.*

- Можна правесці ў сусветнай гісторыі адпаведныя паралелі. Прывіладам, Нарвегія, якая шмат стагоддзяў была пад Даніяй. Уся інтэлігенцыя ў Нарвегіі размаўляла на нарвежска-дацкай трасянцы. Пасля гэтая трасянка стала дзяржайнай мовай. Так ёсць і па сёння. Але цяпер сітуацыя ўскладнілася. Яшчэ ў мінулым стагоддзі, адзін мовазнавец стварыў сінтэтычную мову, якая мае выразна нарвежскі характар. Яна таксама мае афіцыйны статус. Існуе пэўная канкурэнцыя. Тут напрощаючыся пэўныя аналогі з «тарашкевіцай» і «наркомаўкай». Адна нацыя мае дзве літаратурныя мовы. Цяпер у Нарвегіі спрабуюць аўяднаць гэтыя мовы ў адзіную нарвежскую мову.

- *Давайце вернемся да беларусаў. Адкуль у Вас, амерыканскага немца, узімка жаданне выучыць беларускую мову?*

- Упершыню я засікаўся беларускай мовай, калі вывучаў гісторыю кнігадрукавання ў славянаў. Знайшоў некаторыя працы пра Скарыну, пра ягоную дзеяйнасць. І быў проста ўражаны тым, што чалавек, які паходзіў з беларускіх земляў, з ВКЛ, першым сядром усходніх славянаў пачаў друкаваць кнігі. А майм настаўнікам беларускай мовы быў беларускі эмігрант Піліп Манько, які паходзіў з Магілёўшчыны. Мы пазнаёміліся з ім у Індыяне. Спадар Манько выкладаў тым рускую мову ў мясцовым універсітэце. Апроч мовы я пазнаёміўся і з новай для мене беларускай гісторыяй.

- *Ці ёсць яшчэ ў свеце людзі, якія займаюцца наўковым вы-*

вучэннем беларусаў і беларускай мовы?

- Так, у Англіі ёсць знакаміты даследчык Дзінглі. Вельмі плённа працуе адзін аўстрыйскі навуковец. У Нямеччыне ёсць спецыялісты. У Партыі існуе суполка беларусістай, але там людзі, якія болей займаюцца паліталогіяй. Хаця вывучаюць і этнамоўныя працэсы. Шмат маладых даследчыкаў далаўчаныца да беларусістыкі.

- *Чым выклікана такая цікавасць да Беларусі?*

- Найвялікшая цікавасць да Беларусі і беларусаў сярод гісторыкаў ды палітологаў. Цяперашня працэсы ў Беларусі вельмі хвалююць людзей на Захадзе. Палітологі цікавяцца Беларусью, бо гэта яскравы прыклад таго, да чаго можа дavesci адсутнасць выразнай нацыянальнай свядомасці ў насељніцтве. Калі сама дзяржава не распрацоўвае канцепцыю нацыянальнай ідзі, атрымліваецца - лукашэнкаўская Беларусь. Але сярод заходніх спецыялістаў пануюць аптымістычны настроі, бо народаворчыя працэсы ў Беларусі яшчэ не скончыліся. Моладзь, прынасі, адукаваная, больш нацыянальна свядомая і ўспрымае незалежнасць як дадзенасць. Памненнай вярнуцца ў СССР у моладзі значна менш, чым у стаўшага пакалення.

- *Вы працуце ў Тэхаскім універсітэце. Якое там становішча з беларусістыкай?*

- Ва ўніверсітэце працуе кафедра славянскіх моваў. У мене восем калегаў. У мінулым навучальны годзе я выкладаў курс для пачынаючых «Уводзіны ва ўкраіністыку і беларусістыку». Разглядаў гісторыю культуры ўкраінцаў і беларусаў у параўнанчым аспекте.

- *Ці ёсць попыт на беларускую гісторыю і культуру сярод студэнтаў?*

- Так, запісалася на гэтыя спецкурсы 15 чалавек, з якіх палова цікавіцца менавіта Беларусью. Зблішага ўсе яны небеларускага паходжання. Быў адзін хлопец гарадзенскага паходжання, які паходзіў з Беларусі, таму ён цікавіўся гэтай краінай. Лічу, што курс удаўся. Але вельмі цяжка было знайсці літаратуру па-ангельску аб Беларусі. Мне самому давялося некаторыя рэчы перакласці на ангельскую мову. У наступным навучальнym годзе я зноў буду выкладаць гэты курс.

- *Ахарактарызуйце, калі ласка, беларускую мову ў некалькіх словамах.*

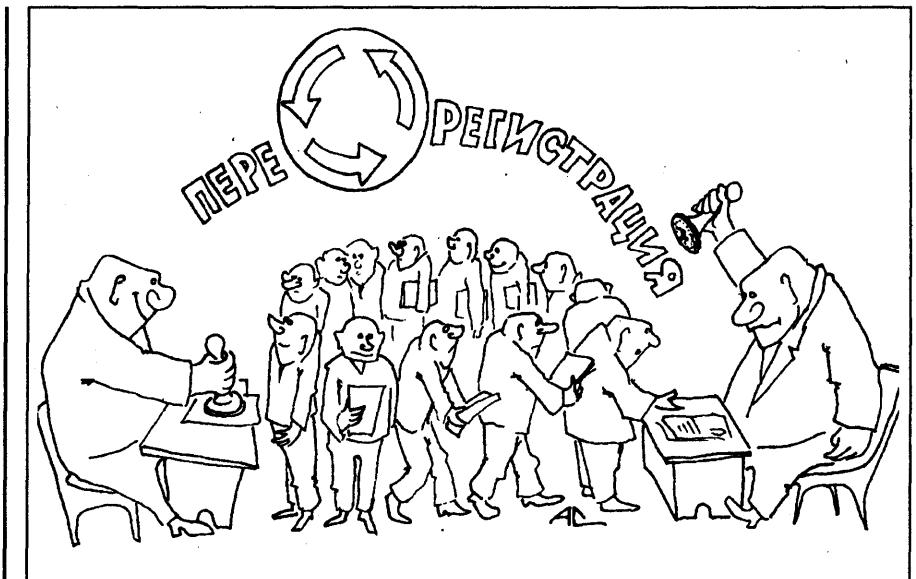
- Мне вельмі падабаецца гэтая мова. У ёй спалучаецца сялянскі разум, спрыт і старадаўнія шляхецкія сцвяты. Традыцыі беларускага сялянства і традыцыі Вялікага Княства. З усіх усходнеславянскіх моваў, яна найлепш захавала лексічны фонд і традыцыі ўсходняга славянства.

- *І напрыканцы, якім Вы бачыце лёс беларускай мовы на Беларусі?*

- Пакуль цяжка сказаць.. Усё залежыць ад саміх беларусаў. Сярод моладзі няма комплексаў адносна беларускай мовы. Беларусы вельмі практичны народ. Калі беларус зразумее, што яму будзе карысць ад карыстання сваёй роднай мовы, ён будзе на ёй размаўляць. Маюць разы і тыя, хто гаворыць, што калі беларускай мовай будуть карыстацца вышэйшыя асобы дзяржавы, народ пойдзе за ёю.

...Я вельмі хварэў душою за беларусуў, за ўсімі. Хочацца, калі Беларусь была нармальнай краінай, калі вярнулася ў Еўропу, дзе заўсёды была.

Гутарку вёў Павал Мажэйка

Басовішча - 99

16-17 ліпеня ў Гарадку, што каля Беластока, пройдзе юбілейны, дзесяты рок-фестываль «Басовішча». У гэтым годзе яго правядзенне далаўчалася пад пытаннем.

«Басовішча» штогод арганізуваецца Беларускай Асацыяцыяй Студэнтаў (Польшча). За ўвесе час правядзення фестывалю ў ім прымалі ўдзел самыя розныя беларускія гурты (Бонда, N.R.M., Ноўва Неба, Уліс і шмат іншых), у тым ліку і гарадзенскія (Deviation, Кальян, Айша). Кожны год былі і польскія выкананцы.

Аднак у гэтым годзе ўзніклі пэўныя непараўнанні паміж арганізатарамі з беларускага боку ды некаторымі беларускімі гуртамі. У апошні момант кампраміс быў знойдзены. Таксама хадзілі чуткі пра то, што запрасішы на юбілейны фестываль супер-зорку польскага рока Казіка Сташэўскага, які быў за выступ не 100 і не 200 даляраў, арганізаторы нібыта ахвяравалі асобнымі беларускімі гуртамі.

Тым часам, ведаючы, што спонсары грошай не далі і БАСУ давялося

запазычыцца на значную суму (нешта каля 15 тысяч USD), гэта чутка адпадае як недарэчна. Зарат, дзякуючы Богу, усе спрэчныя пытанні ўжо вырашаны, і ў гэтым годзе кожны, хто прыедзе на фестываль зможа атрымаць асалоду ад выступаў тых беларускіх гуртў, як N.R.M., Новае Неба, Уліс, Крама, Мясцовы Час, Znich, гарадзенскіх Deviation, Кальян. Зразумела, будзе і вышэйзгаданы Казік, а таксама цяжкі польскі рок-гурт «Sweet Noise».

Спяшайцеся пачуць, бо сёлетні фестываль не толькі юбілейны, але і своеасаблівы: з наступнага году ў ім возымуць удзел толькі тых гуртў і выкананцы, якія раней на ім не выступалі, а значыць пачуць той жа «Уліс» на «Басовішчы» апасля гэтага года будзе ўжо немагчыма. Калі вас пераканалі мае аргументы, тэлефонуць: 2-34-68; 72-11-83 (паклічце Андрэя).

Рыгор Кавальчук

Беларускае аблічча

Культурная інтэграцыя з Расіяй немагчыма, - лічыць даследчык Георгій Максюта. Беларусь ідзе сваім шляхам, і кожны год сувэрэннага існавання робіць нас этнічна ўсё менш падобнымі да суседзяў.

Спадар Максюта даследуе сацыяльна-псіхалагічныя асаблівасці нацыянальнага характару і менталітэту беларусаў, зважаючы на Чарнобыль

13 ліпеня 1999 г.

4

АПОШНЯЯ СТАРОНКА

«Прачнуліся званы Гародні...»

* * *

У нетрах снягой Белай Русі,
Канаю я немы і босы...
Жагнаюся і дзіўлюся
На мёртвых, белых росы...

Абшары віхурацца прахам
І гікае дзікае шесце...
І прагне няўмольная плаха...
Крыві, як зямнога прышэсця...

І зноў касавурацца зоры,
І сівер шукае здабычу...
Айчына!.. - надзея і гора,
У хрыбе смяротным я клічу...

Вішнёвы сад...

Збягуй, дзіўчы ў вішнёвы сад...
І вечер скаламуці голле...
Нішто не вернецца назад,
Але я варушу вуголле...

Пульсует май у скроні дрэу...
Ўсё блізка так і так далёка...
Не, не... Той вобраз не сатлеў...
У сэрцы ён май глыбока...

...Мяне ужо не адагрэць,
І з лёсам я даўно не ўладзе...
Ды толькі йду, каб зноў згарэць
У тым старым,
вішнёвым садзе...

Чаму маўчыць Някляеў?

Рашэнне Уладзіміра Някляева не вяртатца на Беларусь выклікала ў беларускім грамадстве разананс. Меркаванні падзяліліся. Адны лічаць, што ў Беларусі людзі масца не маюць умоваў для пленнай працы. Іншыя ўпэўненыя, што людзі такіх велічыні, як Някляеў папросту абавязаныя заставацца на Беларусі. Мы зварнуліся да прадстаўнікоў культурных колаў Гарадзенскіх з просьбай выказаць свае меркаванні на гэты конт, і задалі ім наступныя пытанні:

1. Вашае асабістое стаўленне да ад'езду Уладзіміра Някляева.

2. Дзе ў сённяшніх умовах месца беларускай інтэлігенцыі: на Бацькаўшчыне, ці ў эміграцыі?

Данута Бічэль, старшыня Гарадзенскай філіі Саюза Пісьменнікаў Беларусі:

1. - Уладзімір Някляеў па сённяшні дзень афіцыйна лічыцца ў адпачынку. Хачу праціватацца Вольту Інатаў, якая выконвае абавязкі старшыні СПБ: «...пазіцыя Рады СПБ такая - дачакацца афіцыйнага падцверджання пазіцыі старшыні, газетныя матэрыялы не дакумент». Я згодна з гэтым словамі, і В.Інатаў па тэлефоне ўлічыла маю думку. Што да самога факту з'яўлення ўсіх гэтых хуткальных матэрыялаў у друку, то, мяркую, тут вінаватае лета і проста няма пра што пісаць. Думаю, што Някляеў праз сібру ПЭН-клуба атрымаў пущэўку ў нейкі санатарыў ў Еўропе. Гэты год быў у яго не на чалавечы арганізм. Я была на той Радзе, калі Ра-

Алег Януль
нарадзіўся
ў 1957 годзе
у сям'і настаўніка
на Зэльвеншчыне.

У 1980 годзе скончыў

Менскі інстытут культуры.

З 1980 года
працаў у розных
установах культуры
города.

Друкаваўся

ў газетах

«Праца», «Гродзенс-
кая праўда»,

«Мілицейскій

вестнік».

Рыхтуе да друку

зборнік вершаў.

Алег Януль

Прачнуліся званы Гародні...

Край абудзіўшы наш заходні,
Праслаўлены ва ўсе вякі,
Прачнуліся званы Гародні
Ударылі вечавікі...

Над Прынямоннем стогнучь бомы,
Ірвучь нам душы на шматкі...
Праз плач плачою: скуль хтому?
За што нам выпаў лёс такі?...

На волю рвеца боль народны,
Вякоў не спраўданы прысуд...

Гудуць, завуць званы Гародні,
Нашчадкі гарадзенскіх труб...

І з уваскрэшаным тым звонам,
Страсаючы пласты ілжы,

Галосіць з гарадзенскім бомам

Народ, распяты на крыжы...

Званы гудуць, а я - нямею...
Малюся гмахам камяніц...

І плачу, - бо не разумею,
Тваіх, Айчына, таямніц...

Завуць званы... Я чую крокі...
Сышло цярпенне грамады...

Бо прывялі ілжэпрапоці,

Народ да прорвы, да бяды...

І больш няма куды падацца,
Рука да болю цісне крыж...

І так карціць перажагнаца,

Што мусіць болей не сцярпіш...

Прачнуліся званы Гародні...

занаў, Арлоў, Сідарэвіч, Скобла адбіralі ў Някляева рэдактарства «Крыніцы», якую ён стварыў, а іх, шкадуючы, што не маюць працы, уладкаваў. Чула, што яны хадзілі

там быць некім вельмі цяжка. Нельга з'ядзкаць толькі актыўным палітыкам, вярнуцца адтоль у нашу палітыку складана.

Сяргей Астраўцоў, пісменнік і журналіст:

1. - Стадзенне звычайнае. Не адмоўнае, не станоўчае, нармальнае.

2. - Канешне, музыцица трэба тут. Але, калі адзін з'ехаў, што тут зробіш. Людзі патрэбныя і там. Палякі таксама пракаўвалі на радзіме і ў эміграцыі.

**Алесь Бела-
коў**, дырэктар му-
зея ў Гудзевічах:

1. - Цяжка сэння сумленна-
му чалавеку ў Беларусі. Някляеў у хадзе ісці на супрацоўніцтва з уладамі, па ўсім відаць. У нашай сітуацыі трэба альбо заставацца чалавекам, альбо...

2. - Калі чалавек адчувае, што яго забярэць, трэба ад'ядзкаць. Нашто гэтыя ахвяры, дыктатура не будзе вечнай. Працаўцаў для Беларусі можна і за мяжой.

Сяргей Габрусеўч, старшыня Гарадзенскай філіі Беларускага фонда культуры:

1. - Адмоўнае стадзенне. Мая канцепцыя - заставацца на Беларусі і працаўцацца на яе.

2. - Такая інтэлігенцыя, як Някляеў, павінна быць тут.

Хай паляць сялібы і гвалціць сясицёў,
Не енчы, не кайся,
Трымайся за іскры, за дым, за касіцё,
З нябес не спускайся.

Уладзімір Някляеў
(з паэмі «Прошча»)

да Замяталіна. Так што Някляеў, якога ўсе любілі да старшынства ў СПБ, атрымаў тое, на што здолныя брыгадзіры ў нашым вялікім калгасе, а з боку ўлады яшчэ болей.

2. - Я лічу, што ў эміграцыю можна ехаць вучыцца, лячыцца, зарабляць гроши. Асабліва моладзі. Канешне, калі ёсць куды ехаць. Латышонак у свой час працаўваў у Амерыцы грузчыкам у краме. Адзін з гарадзенскіх на-
вукоўцаў пілаваў дрэвы. Але

да Замяталіна. Так што Някляеў, якога ўсе любілі да старшынства ў СПБ, атрымаў тое, на што здолныя брыгадзіры ў нашым вялікім калгасе, а з боку ўлады яшчэ болей.

2. - Я лічу, што ў эміграцыю можна ехаць вучыцца, лячыцца, зарабляць гроши. Асабліва моладзі. Канешне, калі ёсць куды ехаць. Латышонак у свой час працаўваў у Амерыцы грузчыкам у краме. Адзін з гарадзенскіх на-
вукоўцаў пілаваў дрэвы. Але

да Замяталіна. Так што Някляеў, якога ўсе любілі да старшынства ў СПБ, атрымаў тое, на што здолныя брыгадзіры ў нашым вялікім калгасе, а з боку ўлады яшчэ болей.

2. - Я лічу, што ў эміграцыю можна ехаць вучыцца, лячыцца, зарабляць гроши. Асабліва моладзі. Канешне, калі ёсць куды ехаць. Латышонак у свой час працаўваў у Амерыцы грузчыкам у краме. Адзін з гарадзенскіх на-
вукоўцаў пілаваў дрэвы. Але

да Замяталіна. Так што Някляеў, якога ўсе любілі да старшынства ў СПБ, атрымаў тое, на што здолныя брыгадзіры ў нашым вялікім калгасе, а з боку ўлады яшчэ болей.

2. - Я лічу, што ў эміграцыю можна ехаць вучыцца, лячыцца, зарабляць гроши. Асабліва моладзі. Канешне, калі ёсць куды ехаць. Латышонак у свой час працаўваў у Амерыцы грузчыкам у краме. Адзін з гарадзенскіх на-
вукоўцаў пілаваў дрэвы. Але

да Замяталіна. Так што Някляеў, якога ўсе любілі да старшынства ў СПБ, атрымаў тое, на што здолныя брыгадзіры ў нашым вялікім калгасе, а з боку ўлады яшчэ болей.

2. - Я лічу, што ў эміграцыю можна ехаць вучыцца, лячыцца, зарабляць гроши. Асабліва моладзі. Канешне, калі ёсць куды ехаць. Латышонак у свой час працаўваў у Амерыцы грузчыкам у краме. Адзін з гарадзенскіх на-
вукоўцаў пілаваў дрэвы. Але

да Замяталіна. Так што Някляеў, якога ўсе любілі да старшынства ў СПБ, атрымаў тое, на што здолныя брыгадзіры ў нашым вялікім калгасе, а з боку ўлады яшчэ болей.

2. - Я лічу, што ў эміграцыю можна ехаць вучыцца, лячыцца, зарабляць гроши. Асабліва моладзі. Канешне, калі ёсць куды ехаць. Латышонак у свой час працаўваў у Амерыцы грузчыкам у краме. Адзін з гарадзенскіх на-
вукоўцаў пілаваў дрэвы. Але

да Замяталіна. Так што Някляеў, якога ўсе любілі да старшынства ў СПБ, атрымаў тое, на што здолныя брыгадзіры ў нашым вялікім калгасе, а з боку ўлады яшчэ болей.

2. - Я лічу, што ў эміграцыю можна ехаць вучыцца, лячыцца, зарабляць гроши. Асабліва моладзі. Канешне, калі ёсць куды ехаць. Латышонак у свой час працаўваў у Амерыцы грузчыкам у краме. Адзін з гарадзенскіх на-
вукоўцаў пілаваў дрэвы. Але

да Замяталіна. Так што Някляеў, якога ўсе любілі да старшынства ў СПБ, атрымаў тое, на што здолныя брыгадзіры ў нашым вялікім калгасе, а з боку ўлады яшчэ болей.

2. - Я лічу, што ў эміграцыю можна ехаць вучыцца, лячыцца, зарабляць гроши. Асабліва моладзі. Канешне, калі ёсць куды ехаць. Латышонак у свой час працаўваў у Амерыцы грузчыкам у краме. Адзін з гарадзенскіх на-
вукоўцаў пілаваў дрэвы. Але

да Замяталіна. Так што Някляеў, якога ўсе любілі да старшынства ў СПБ, атрымаў тое, на што здолныя брыгадзіры ў нашым вялікім калгасе, а з боку ўлады яшчэ болей.

2. - Я лічу, што ў эміграцыю можна ехаць вучыцца, лячыцца, зарабляць гроши. Асабліва моладзі. Канешне, калі ёсць куды ехаць. Латышонак у свой час працаўваў у Амерыцы грузчыкам у краме. Адзін з гарадзенскіх на-
вукоўцаў пілаваў дрэвы. Але

да Замяталіна. Так што Някляеў, якога ўсе любілі да старшынства ў СПБ, атрымаў тое, на што здолныя брыгадзіры ў нашым вялікім калгасе, а з боку ўлады яшчэ болей.

2. - Я лічу, што ў эміграцыю можна ехаць вучыцца, лячыцца, зарабляць гроши. Асабліва моладзі. Канешне, калі ёсць куды ехаць. Латышонак у свой час працаўваў у Амерыцы грузчыкам у краме. Адзін з гарадзенскіх на-
вукоўцаў пілаваў дрэвы. Але